

naturligvis fuldstændig fyldestgjørende for mig. Naar den samme Fremgangsmaade er fulgt tidligere og derved har vundet Hævd, falder naturligvis mine Bemærkninger i saa Henseende aldeles bort. Med Hensyn til hvad han forøvrigt har sagt, maa det være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at det selvfølgelig staa klart for Alle, at der er ganske overordentlig mange Vanskeligheder til Stede for at kunne frembringe en virkelig Garanti for, at Smitten ikke skulde komme ind. De see saa store, at man maa give ham og alle andre sagkundige Mænd Ret i, at det er umuligt at fjerne dem Alle. Han sagde derfor ogsaa, at man maa gjøre, hvad man kan, og det kan for saa vidt ogsaa være rigtigt, men det udelukker efter min Mening ikke paa nogen Maade, at det, der foreslaas, affattes paa en saadan Maade at det er forstaaeligt og begribeligt for de Folk, der skulle have med det at gjøre, og jeg tillader mig at paastaa, at § 8 ikke er affattet saaledes, at den Slags Menneker, der skulle have med den at gjøre, kunne forstaa den. Jeg tror, at det er et høist mærkverdigt Sprog, denne Paragraf er affattet i. Den lyder saaledes: „Denne Lovs §§ 2 og 3 samt 5—7 komme ogsaa til Anvendelse paa Skibe, der“ — jeg beder Dem vel lægge Mærke til, hvad der nu følger — „skjøndt Karantæne ikke overensstemmende med § 1 er anordnet“ — jeg springer den lille Mellem sætning, der begynder med „eller“, over, fordi det betyder det samme, som her staa — „paa Reisen have havt eller ved Ankomsten hertil befindes at have Syge eller Døde om Bord.“ Jeg tror dog virkelig ikke, at man godt kan sige, at „skjøndt“ der ikke har været Karantæne anordnet, er der dog indtruffet Sygdom og Døde om Bord; thi at der er indtruffet Sygdom og Døde om Bord, er ikke en Følge heraf. Jeg tror i alt Fald, at det maatte hedde: „om end ikke Karantæne er bestemt.“ Men nu kommer den Sætning: „eller de ikke komme fra Steder, med Hensyn til hvilke Karantæne er sat i Kraft.“ Jeg tilstaa, at jeg vilde have skrevet: „eller de komme fra Steder, med Hensyn til hvilke Karantæne ikke er sat i Kraft.“ Jeg tror at det var bedre, end hvor dette „ikke“ nu staa. Men overhovedet veed jeg ikke, hvad denne sidste Sætning med „eller“ skal betyde. Andet end den foregaaende, at „Karantæne ikke overensstemmende med § 1 er anordnet.“ Dette har jeg ikke været i Stand til at forstaa. Skal der ligge nogen Betydning deri, vil jeg gjerne underrettes derom. Jeg tror, at denne Paragraf maatte kunne affattes i et ganske anderledes forstaaeligt Sprog, og naar den ærede Justitsminister har ment, hvad der synes at være tiltraadt af det ærede

konsevalgte Medlem (Fischer), at det under alle Omstændigheder maatte overlades Skibsføreren at bedømme, hvorvidt der var Mistanke om, at denne Sygdom, som havde været om Bord, havde Karakter af Kolera eller ei, saa maa jeg dog, til Trods for, at jeg selvfølgelig i Følge min hele Livsstilling maa ønske, at Søarten er saa lidet besværet som muligt, paa det Bestemteste udtale mig derimod, thi jeg vilde finde det ganske overordentlig farligt, om man under asiatiske Koleraforhold vilde lægge en saadan Magt i Hænderne paa en Skibsfører. Der er jo nemlig ved denne Lov ikke Tale om almindelige Karantænebestemmelser, idet denne Lov, forsaavidt jeg kan forstaa det Hele, kun omhandler Forholdsregler, der skulle træffes, naar der er Grund til at frygte for asiatisk Kolera, og under saadanne ekstraordinære Forhold forekommer det mig fuldstændig vel begrundet, at ogsaa Skibsførerne maa underkaste sig ekstraordinære Foranstaltninger i den Henseende, for at Landet derved, saavidt som muligt, kan beskyttes mod Indtrængen af denne farlige Sygdom. Naar den ærede Justitsminister fremdeles har henvist til, at han agtede at fremkomme med en Lov, som skulde være et Komplement til dette Forslag, saa forekommer det mig, hvis jeg ikke har misforstaaet ham, at dette Forslag paa ingen Maade derved vil blive tydeligere i sine Paragrafer; de ville staa ligesaa utydeligt efter et Komplement, som de staa i dette Dieblisk. Jeg skulde derfor i Sagens Interesse — det er det Eneste, jeg har for Øie — holde meget paa, at der maa finde en Omredaktion Sted. Jeg vilde derfor anse det for rigtigst, om Lovforslaget blev henvist til et Udvalg. Jeg kan ikke indse, at der, som Forholdene for Dieblisset ere, vilde tabes Noget ved, at Forslaget forsinkes 8—14 Dage. Skulde det være Tilfældet, maa man finde sig i at stille Vædringsforslaa til anden Behandling, og det skal jeg i alt Fald for at frelse min Samvittighed gjøre, hvad enten de maatte blive vedtagne eller ikke.

Justitsministeren (Kellermann): Jeg kan egentlig ikke se, at der er nogen Utydelighed i § 8. Det eneste Sted, hvor jeg kunde tænke mig nogen Utydelighed, er med Hensyn til det Punkt, som det ærede konsevalgte Medlem (Fischer) fremdrog, ellers kan jeg ikke se Noget. Der er jo naturligvis to Tilfælde, som der maa være Spørgsmaal om, og som der maa peges paa i Paragrafen. Det ene er det Tilfælde, at der aldeles ikke er Karantæne mod Kolera nogetsteds i Verden. Selv da bør naturligvis Skipperen heise Karantæneslag, naar han desuagtet har